

izvršnega odbora in vsem, ki so kakorkoli aktivno prispevali k delovanju društva v zadnjem mandatu. Rok Šturm je poročal o uspešno izvedenem tekmovanju v poznavanju flore. Nadzorni odbor je potrdil, da je bilo finančno poslovanje skladno s pravili in programom društva. Vsa poročila so bila soglasno sprejeta.

V povezavi z obnovitvijo statusa društva, ki deluje v javnem interesu na področju raziskovalne dejavnosti, smo v skladu z zakonodajo v preteklem letu posodobili pravila društva.

Po triletnem obdobju smo, kot smo določili v statutu društva, razrešili staro vodstvo in potrdili novega. Soglasno smo za novega predsednika izvolili Andreja Podobnika, za tajnika Matejo Poljanšek in za blagajničarko ponovno Matejo Grašič. Izvolili smo še člane izvršnega, nadzornega odbora in disciplinskega razsodišča. Predstavniki novega vodstva so podali programe za leto 2020, ki so bili soglasno sprejeti.

Pod točko razno smo razpravljali o pobudi krajanke iz Brežic za ohranjanje rastišč močvirske logarice na zemljišču, ki je trenutno naprodaj, ter o predlogu krajana iz Ljubnega ob Savinji za zavarovanje mezečega močvirja na njegovi zemlji in postavitvi informacijske table. Obe pobudi smo na občnem zboru podprli, zato bo društvo sodelovalo pri izvedbi pravno formalnega postopka zavarovanja.

VALERIJA BABIJ

Drago Cenčič – osemdesetletnik

Konec februarja je okroglo obletnico slavil član Botaničnega društva Slovenije Drago Cenčič. Svojo mladost je preživel v najstarejšem delu Ljubljane, na Starem trgu in ob Ljubljani. Tako izvira že iz otroških let njegova ljubezen do narave in rastlin. Pripovedoval je, da je na travnatem bregu našel rastline, ki jih danes tam ni več. Šele v gimnaziji je izvedel, da gre za navadni vratič, za navadni osat in za navadni kristavec.

Tako se je začelo. Z nekaj starejšim dr. Tonetom Wraberjem sta obdržala v lepem spominu profesorico Torellijevo iz klasične gimnazije. Dijake je večkrat peljala na začetek Jesenkov pot, kjer so spoznavali rastline. Maturiral je leta 1958 na poljanski gimnaziji. Nameraval se je vpisati na gozdarstvo, pa ga je sošolec speljal na ekonomijo. Dolgočasna stroka ga ni zanimala, čeprav je z rutino vseeno vestno opravljal svoje delo. Zadoščenje je našel v naravi in pohodih v hribe. Zanimanje za rastline je pričel poglobljati. Nekoč je z Malo floro poskušal določiti kaleče bukke, pa ni šlo. Gozdarji, s katerimi je prišel v stik pri delu za Komisijo za evropske pešpote pri PZS, so mu pomagali iz zadrege. Zelo dragoceno mu je bilo poznavstvo z inž. M. Ciglarjem in prof. dr. B. Ankrom.

Na svojih poteh je obhodil vso Slovenijo, še zlasti južno okolico Ljubljane. Bil je odličen poznavalec soteske Iške. Večkrat jo je prehodil od izvira pri Lužarjih do Iške vasi. Zanimale so ga rastline in tudi imena pobočij ter stranskih pritokov. Tako je izdelal zase skico v merilu 1:37500. Leta 1981 je pri Planinskem društvu Ljubljana–Matica postal član Odseka za varstvo narave. Pripravljali so predavanja o prepoznavanju rastlin za člane, ki so želeli postati gorski stražarji. Vodil je izlete, kjer so spoznavali zlasti zaščitene in ogrožene rastlinske vrste. Kasneje je nadaljeval delo v Planinskem društvu Pošte in Telekom. Pet

let je bil vodja Odbora za varstvo gorske narave pri Meddruštvenem odboru ljubljanskih planinskih društev. Planinska zveza Slovenije mu je leta 2016 podelila Diplomsko dr. Angele Piskernik, ki je namenjena posameznikom za njihovo življenjsko delo na področju varstva in ohranjanje gorske narave.

Dejavnosti v okviru planinstva mu niso zadoščale. Bil je član Prirodoslovnega društva Slovenije in v letu ustanovitve Botaničnega društva Slovenije je postal tudi njegov član. Na ta način je kot ljubitelj navezoval stike s poklicnimi botaniki in poglobljaj strokovno znanje. Pri društvu obiskuje mesečna predavanja na Gimnaziji Bežigrad. Redno se udeležuje jesenskih popisov flore pod vodstvom dr. N. Jogana.

Pri rapontiki v Kamniških Alpah

Na planinskem izletu je leta 1996 v dolini Korošice v Kamniških Alpah po dvesto letih ponovno odkril že pozabljeno navadno rapontiko (*Stemmacantha rhapontica*). O tej najdbi je napisal članek v Proteusu; v isti številki je o rapontiki tudi članek dr. T. Wraberja. Sodeloval je pri Planinskem vestniku, kjer je planince opozoril na leta 1998 izdano knjigo dr. Franca Šuštarja o rastlinstvu Šmarne gore in okolice. Vedno je bil mnenja, da Slovenci premalo poznamo samoniklo floro. Na hrvaškem Sljemenu je leta 2010 našel zanimivo rastlino, ki je v Sloveniji verjetno izumrla, to je divjo vetrnico (*Anemone sylvestris*). Primerek rastline je podaril Herbarijski zbirki Biološkega inštituta Jovana Hadžija pri ZRC SAZU. Pod

vodstvom mag. A. Seliškarja je sodeloval pri projektu "Kartiranje travnišč Slovenije", rastline je popisoval v Beli Krajini. Pri tamkajšnjih domačinih je izvedel, da imenujejo rudbekijo z domačim imenom sršenka, zato je predlagal, da bi *Rudbeckia trilobata* dobila novo ime trikrpa sršenka. Ker ga zanimajo tudi tujerodne, še zlasti invazivne rastline, je sodeloval leta 2013 pri popisu nekaterih kvadrantov v okviru projekta Thuja 2. Pri popisovanju nahajališč kranjskega jegliča (*Primula carniolica*) leta 2017 nam je Drago pomagal s podatki o pojavljanju te rastline v stranskih težje dostopnih grapah soteske Iške. Reviji Hladnikia je večkrat poslal svoje prispevke za rubriko »Nova nahajališča«. Za Botanični vrt je zbiral semena, ki so uvrščena v vsakoletni seznam *Index seminum*. V publikaciji »Želiščno rastlinstvo Ljubljanskega barja« je sodeloval s fotografijami invazivnih vrst. Ne nazadnje je aktiven tudi v okolici svojega doma na Rakovniku, kjer je našel že precej redki navadni kokalj (*Agrostemma githago*), v bližini ribnikov pa evropsko gomoljšico (*Pseudostellaria europaea*), ki ima klasično nahajališče v Krajinskem parku Tivoli-Rožnik.

Veliki Snežnik, julij 1998. Z leve proti desni B. Dolinar, V. Ravnik in D. Cenčič (foto H. Poročnik)

Poleg vsega tega je Drago še rekreativni kegljač in tekmovalec v okviru upokojenskih iger in turnirjev. Njegova posebna ljubezen je pisanje in pesnikovanje. Pri Društvu upokojencev Krim-Rudnik vodi literarno sekcijo. Je član Literarnega kluba upokojencev Slovenije, kjer v Zborniku objavlja tudi svoje prispevke. Prijetnih aktivnosti mu ne zmanjka!

Vsekakor ima Drago široko področje dejavnosti. Botanični in planinski prijatelji se mu ob tem jubileju iskreno zahvaljujemo za njegove prispevke z željo, da bi tudi v prihodnje ohranil svojo zagnanost, vitalnost in širino.

BRANKO DOLINAR